

ಶರತ್ಕಾಲದ ಎಲೆಗಳು

ಮೈತುಂಬ ಹೂಬಿಟ್ಟು ನಿಂತಿರುವ ಗಿಡವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಆಗುವ ಸಂತೋಷ, ತಂಗೊಳದ ಒಳಗೆ ಕಾಲು ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಕೂತಾಗ ಆಗುವ ಆನಂದ, ಆಗಷ್ಟೇ ಮಾತು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಗುವಿನ ತೊದಲು ನುಡಿಯನ್ನು, ಅಂಬೆಗಾಲ ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಋಷಿಯನ್ನೇ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರವೂ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಉದುರುವ ಎಲೆಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಗುರನ್ನು ಬೆಸೆವ ಚಂದದ ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯವಿದು.

■ ಗೌರಿ

ನಿಮಾ ಇರುವುದು ಕಥೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಸತ್ಯವೇ. ಆದರೆ ಆ ಕಥೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಏನು? ಅದು ಘಟನೆಗಳ ಸರಣಿಯೇ? ಆರಂಭ, ಮಧ್ಯಂತರ, ಅಂತ್ಯ ಎಂಬ ವಿಭಾಗೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿದ ಕೃತಿಯೇ? ಮುಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವುದೇ? ಅಥವಾ ಹೀಗೆ ಮೂರ್ತವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೇ ಒಂದು ಅನುಭವಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದೇ? ಈ ಮೇಲಿನ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೌದು ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಕಥೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕಥೆಯೆಂಬುದು ಅನುಭವವಾಗಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಇಳಿಯುವಾಗ ಈ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯೇ ಏನೋ ಆಗಿಬಿಡುವ ನಿಗೂಢ ಮಾಯೆಯೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ದೃಶ್ಯಮಾಧ್ಯಮದ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದು ಬರೀ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುವುದರಲ್ಲಲ್ಲ; ಕಾಣಿಸುವುದರಲ್ಲಿ. ಹೀಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸಿ ಮಗುತನವನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಗೂ ಉಕ್ಕಿಸುವ, ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷದ ಕಿರುಚಿತ್ರ 'ಆಟಂ ಲೀವ್'. ಇದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ; ಬದಲಿಗೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಥೆಯ ಆವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಅಂತಃಕರಣದ ಸೆಲೆಯನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮುಗ್ಧತೆಯೂ, ಒಳ್ಳೆಯತನವೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲಾಕೃತಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಶರತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಾಗಿ, ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಗೆ ಜೋಲಿ ಹೊಡೆದು ನೆಲಕ್ಕುರುಡುವ ಎಲೆಗಳೇ

ಚಿತ್ರದ ಹೆಸರು: ಆಟಂ ಲೀವ್ (ಇರಾನ್)
ನಿರ್ದೇಶನ/
ನಿರ್ಮಾಣ: ಸಮನ್ ಹುಸೈನ್‌ಪೂರ್
ಕಾರಾಗಣ: ಲೈಲಾ ಸುಲ್ತಾನಿ
ಸಂಗೀತ: ಫಾರ್ದಿನ್ ಮೊಲಾಸಲಿಮಿ,
ಸಿರ್ವಾನ್ ಅರ್ಬುರಿಯು

ಇಲ್ಲಿನ ನಿರೂಪಕರು. ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹೋಮ್ ವರ್ಕ್ ಮಾಡಲು ಕೂತ ಪುಟಾಣಿಯ ನೋಟ್ ಬುಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಗುರಿಹಿಡಿದು ಬೀಳುವ ತುಟ್ಟ ಎಲೆ, ನೀರೊಳಗೆ ಮುಳುಗೇಳುತ್ತ, ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ಪುಟ್ಟಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗುವರಳಿಸುವ ಹುಮ್ಮಸಿನ ಎಲೆ, ಮನೆಯ ಪಾಗಾರದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸಿ ಹೋದಂತೆ ತೆಪ್ಪಗೆ ಮಲಗಿರುವ ಎಲೆ, ಹುಡುಗಿಯ ಕೋಲಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ದಾಳಿಬೆ ಹಣ್ಣಿನೊಟ್ಟಿಗೆ ಚದುರಿ ನೆಲಕ್ಕುರುಡುವ ಬಡಪಾಯಿ ಎಲೆ, ಯಾರೋ ಗುಡಿಸಿ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಕಾದಿದ್ದು ಆಮೇಲೆ ಎತ್ತಲಿಂದಲೋ ಗಾಳಿಯೊಡನೆ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾರಿಬಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕೂತಿರುವ ಅವಕಾಶವಾದಿ ಎಲೆ, ಶಾಲೆಗೆ ತಡವಾಯ್ತೆಂದು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಪುಟ್ಟಕ್ಕನ ಕಾಲ್ಪುಳತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಚದುರಿಹೋದ ರಾಶಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಗತ್ತಿನ ಎಲೆ,

ತಡವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ, ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಮುಠ್ಠು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಕಾದಿರುವ ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದೊಳಗೆ ಎಲೆ... ಅಬ್ಬಾ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಗೆಯ ಎಲೆಗಳು.. ಒಂದೊಂದು ಎಲೆಯೂ ಹೊಮ್ಮಿಸುವ ಭಾವವೂ ಅಷ್ಟೇ ಬಗೆಬಗೆಯದ್ದು. ಭಾವಕೊಳದೊಳಗೆ ಗಿರಗಿರ ಸುತ್ತುತ್ತ ಬಂದು ಮೆಲ್ಲ ಬಿದ್ದು ಹೂವೊಂದು ಏಳಿಸುವ ಮೆಲು ಎಲೆಗಳಂಥ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ನಮ್ಮ ಮನಸೊಳಗೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೆಲುವಾದ ಸಂಗೀತ, ಮುಠ್ಠು-ಮುಗ್ಧ ಹುಡುಗಿಯ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ನಗು, ಆ ಮಗುವಿನಿಂದಲೇ ವ್ಯುದುತನವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದೆಯೇನೋ ಎಂಬಂತಿರುವ ಆ ಊರು... ಆವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ಥಕತೆ ಎರಡೂ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯಲೋಕದ ಕಷ್ಟಗಳು, ದುಷ್ಟತನಗಳನ್ನೇ ಬಿಂಬಿಸುವ ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಚಿತ್ರ ಶುದ್ಧಾಶುಭದ 'ಮಗುತನ'ವನ್ನು ನಂಬಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ನಾಳಿನ ಮನುಜಕುಲವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯ ಬೀಜವಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನೂ ನಂಬಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ. ಛಾಯಾಚಿತ್ರ, ಹಿನ್ನೆಲೆ ಸಂಗೀತ, ಸಂಕಲನಗಳಂಥ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಈ ಚಿತ್ರದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹದವಾಗಿ, ಹಿತವಾಗಿ ಒದಗಿಬಂದಿವೆ. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮುದಗೊಳ್ಳಲು, ಮುದುಗೊಳ್ಳಲು ನೋಡಬೇಕಾದ ಕಿರುಚಿತ್ರವಿದು.

ಈ ಕಿರುಚಿತ್ರ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ
bit.ly/2rY6DdJ
ಕೊಂಡಿ/ಕ್ಯೂಆರ್ ಕೋಡ್
ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ.